№ 142 ՀՈՐԵՔՀԱԲԹԻ ՅՈՒԼԻՍԻ 2

1908

ԵՐԵՍՈՒՆՎԵՑԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

# ՄՇԱԿ

ՀԻՄՆԱԴԻՐ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾԲՈՒՆԻ

ՀՈՐԵՔՀԱԲԹԻ ՅՈՒԼԻՍԻ 2 № 142

*Տարեկան գինը 10 րուբլի. կէս տարվանը 6 րուբլի.*
*Առանձին համարները ԱՄԵՆ ՏԵՂ 5 ԿՈՊ.*
*Թիֆլիսում գրվում են խմբագրութեան մէջ.*
*Մեր հասցէն՝ Тифлисъ, редакція „Мшакъ“*
Базарная ул. д. Тамамшева № 16.
*կամ* Tiflis, Rédaction „Mschak“.
*Տելեֆոն № 253.*

*Ժամագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2*
*(բացի կիրակի և տօն օրերից)*
*Յայտարարութիւն ընդունվում է ամէն լեզուով*
*Յայտարարութիւնների համար վճարում են իւրաքանչիւր տողատեղին 10 կոպէկ*
*Տելեֆոն № 253.*

## 1908 ԹԻՒ ԵՐՐՈՐԴ ՀԻՆԳ ՏՈԿՈՍԱԲԵՐ ՊԵՏԱԿԱՆ ՓՈԽԱՌՈՒԹԻՒՆԸ, ՈՐ ԱԶԱՏ Է ԳՐԱՄԱԿԱՆ ԳՐԱՄԱԳԼՈՒԽՆԵՐԻ ՀԱՄԱՐ ՍԱՀՄԱՆՎԱԾ ՀԱՐԿԻՑ ԵՒ ԲԱՑ Է ԹՈՂՆՎՈՒՄ

**1908 ԹԻՒ ՅՈՒՆԻՍԻ 19-Ի ԲԱՐՁՐԱԳՈՅՆ ՈՒԿԱԶԻ ՀԻՄԱՆ ՎՐԱ,**

# 200,000,000

## ՐՈՒԲԼՈՒ ԱՆՈՒԱՆԱԿԱՆ ԴՐԱՄԱԳԼԽԻ Է

*Փոխառութեան օբլիգացիաները բաց են թողնվում* 100, 200, 500, 1000 *և* 5000 *րուբլի արժողութեամբ*

*և բերում են, սկսած 1908 թւի մարտի 1-ից, 5% տարեկան եկամուտ, որոնք վճարվում են տարեկան երկու անգամ՝ մարտի 1-ին և սեպտեմբերի 1-ին։*

**Տոկոսների Վճարը Մշտապէս Ազատվում է Դրամական Դրամագլուխներից Վերցվող Եկամուտների Տուրքից։**

Ներկայ փոխառութեան բոլոր օբլիգացիաները կը հանգցվեն 45 տարվայ ընթացքում, իւրաքանչիւր տարվայ տիրաժների միջոցով, սակայն 1917 թւի մարտի 1-ից աւելի վաղ չի կատարվի ցպայմանաժամային հանգցումն ոչ սաստկացրած տիրաժներով, ոչ էլ կօնվէրսիայի կամ յետ գնման միջոցով։

Առաջին տիրաժը, հանգցման պլանի համաձայն, տեղի կունենայ 1909 թւի նոյեմբերին։

Պայմանաժամային կուպօնների և տիրաժ դուրս եկած օբլիգացիաների վճարումը տեղի կունենայ Պետական բանկում, նրա գրասենեակներում, բաժանմունքներում և գանձատներում։

Տիրաժ չը դուրս եկած օբլիգացիանները կրնդունվեն որպէս գրաւական արքունական կապալների և մատակարարումների համար, նոյնպէս և որպէս ապահովութիւն ակցիզի և մաքսահարկի յետաձգվող վճարի այն գներով, որ որոշում է ֆինանսների մինիստրութիւնը։

Վերոյիշեալ փոխառութիւնը իրագործվում է ստորև յիշատակված տասը բանկերի միջոցով՝ հրապարակական ստորագրութեամբ։ Ստորագրութիւնը բացվում է յուլիսի 4-ին ցերեկվայ 10 ժամից մինչև 3 ժամը Պետական բանկում, նրա գրասենեակներում և բաժանմունքներում և Վօլժսկո-Կամսկի Առևտրական, Ս.-Պետերբուրգի Միջազգային Առևտրական, Ռուսական արտաքին առևտրի համար, Ս.-Պետերբուրգի [illegible] Ռուս.-Չինական, Մոսկվայի Առևտրական, Ազով Դոնեան Առևտրական, Հիւսիսային, Ռուսական Առևտրա-Արդիւնաբերական, Սիբիրեան Առևտրական բանկերի բաժանմունքներում։

Ստորագրութեան համար յայտարարութիւնները ընդունվում են նոյնպէս Ս. Պետերբուրգի մասնաւոր, Առևտրական, Մոսկվայի Առևտրական, Մոսկվայի զեղչային բանկերում և բանկային տներում Գ. Վավէլբէրգի Վարշավայում և Պետերբուրգում, Իւնկէր և Ընկ. Պետերբուրգում ու Մոսկվայում, եղբարք Ժամհարեանների Մոսկվայում։ Նշանակվում է 95% անուանական արժողութեան աւելացնելով ընթացիկ տոկոսները տարեկան 5%-ի չափով 1908 թւի մարտի 1-ից մինչև վճարի օրը։

Իսկական օբլիգացիաները պատրաստելուց առաջ կը տրվեն առանձին ժամանակաւոր վկայականներ, որոնք կունենան կուպօններ 1908 թւի սեպտեմբերի 1-ի և 1909 թւի մարտի 1-ի ժամանակամիջոցով և այն հիմնարկութեան շտէմպէլով, որը տուել է վկայականը։ Վերջը այդ վկայականները ձրիաբար կը փոխարինվեն իսկական օբլիգացիաներով 1909 թւի սեպտեմբերի 1-ի ժամանակամիջոցի և հետեւեալ կուպօններով։ Փոխանակութեան տեղի և ժամանակի մասին տեղի կունենայ առանձին յայտարարութիւն։

Ստորագրվողները իրանց հասանելիք օբլիգացիանները կը ստանան ամեն ժամանակ մաս-մաս կամ լրիւ՝ սկսած 1908 թւի յուլիսի 12-ից։ Յատնայն դէպս ստորագրվողները կարող են ստանալ ոչ պակաս մի քառորդից 1908 թւի յուլիսի 12-ի իրանց հասանելիք անուանական դրամագլխի, մի քառորդը ոչ-ուշ 1908 թւի սեպտեմբերի 1-ից, մի քառորդը ոչ-ուշ 1908 թւի հոկտեմբերի 15-ից, մի քառորդը ոչ-ուշ 1908 թւի դեկտեմբերի 1-ից։ Ստորագրվողները, որոնց հասնում են ըստ բաժանման մինչև 1000 րուբլի գումարի օբլիգացիաներ, վճարում են նրանց լրիւ 1908 թւի յուլիսի 12-ին։

**Ստորագրութեան Ժամանակ պէտք է Ներկայացվի Գրաւական Պահանջած Օբլիգացիաների Արժողութեան 5%-ի Չափով,**

*կամ առձեռն դրամով կամ տոկոսաբեր թղթերով, որոնց ստորագրութիւնն ընդունող հիմնարկութիւնն ընդունում է որպէս բաւարար ապահովութիւն։*

*Այն դէպքում, եթէ պահանջները կը գերակշռեն փոխառութեան ընդհանուր գումարից, տեղի կունենայ միակերպ, հաւասարապէս բաժանումն։* (ու. շ. ե. հ.) (առ.) 4—3

---

### ԵՐԵՒԱՆԻ ՀԱՅՈՑ ԹԵՄԱԿԱՆ ԴՊՐՈՑԻ ՀԱՄԱՐ

### ՀԱՐԿԱՒՈՐ ԵՆ ՈՒՍՈՒՑԻՉՆԵՐ

*Հետեւեալ առարկաներից.—*
*Հայոց լեզուից բարձր դասարաններում—23 դաս։*
*Ռուսաց լեզուից երկու I դասարաններում—12 դ. և IV, V, VI դասար. (VI դ. ռուսաց գրական.)—13 դաս։*
*Թւաբանութեան՝ երկու I և երկու II-ում—16 դաս։*
*Թւաբանութեան, հանրահաշիւ և երկրաչափութեան՝ III, IV, V, VI դ. դ.—22 դաս։*
*Ընդհանուր, հայոց և ռուսաց պատմութեան համար—21 դաս։*
*Ընդհանուր, Հայաստանի և Ռուսաստանի աշխարհագր. դասեր—16 դաս։*
*Բնագիտութեան—4 դաս։*
*Խնդիրները ընդունվում են մինչեւ յուլիսի 15-ը։ Խնդիրների հետ պէտք է ներկայացնել ուսման իսկական վկայականները կամ նրանց վաւերացված պատճէնները։*
*Դասագինը՝ ռուսաց բարձրագոյն ուսումնաւարտների համար 60 ր.,*
*ճեմարան և միջնակարգ դպրոցներ աւարտածների համար 40 ր.*
*և 5-ական րուբլի զրաւորների համար (լեզուներից և ժատեմատիկայից)։*
*Դիմել՝ Երևան, Թեմական դպրոց։*
(ե. չ. շ.) առ. 3—2

---

### ԹԻՖԼԻՍԻ ԺՈՂՈՎՈՒՐԴ

*Շորեքշաբթի, յուլիսի 2-ին*

Ամարայիճ շինութեան մէջ պ. պ. անդամների և կանդիդատների երեխաների համար, ուսուցչուհի վ. Պ. Տեր-Պողոսեանցի դեկավարութեամբ, երեկոյեան 6-ից մինչև ժամը 9-ը կը սարքվեն

ՄԱՆԿԱԿԱՆ ԽԱՂԵՐ

(ա.) 1—1

---

### ԿՐՓՈՒՏԻԻ

Մանուէլ-Յովհաննէս Տեր-Յակոբեան, *Բնիկ խարբերդցի, Քեսերիկ գիւղէն, աւելի քան 22 տարի է, որ եկած է այս կողմերը. կը կարծուի թէ ինքը կը մեռ ժամանակ մը Թիֆլիսի մէջ և յետոյ Թիֆլիսի մօտ Մալկա անունով գիւղի մը մէջ ինքը ամուսնացած է յոյն աղջկան մը հետ։ Արհեստով կօշկակար է։ Դիտցողները թող հաճին հաղորդել «Մշակի» խմբագրութեան։*
(ա.) 6—3

---

### ՀԵՐԹԱԿԱՆ ԵՆ ԴԱՌՆՈՒՄ

—

Պետական Դումայի առաջին նստաշրջանի վերջանալը յոյս է ներշնչում, որ աշխանից հերթական կը դառնայ և միւս խնդիրների ու ծրագիրների քննութիւնը։

Նրանց թւում, անշուշտ, որոշ տեղ կը բռնեն և կովկասեան խնդիրները։

Թէ հոդային, թէ վարչական, թէ կրթական և թէ տնտեսական մի շարք խնդիրներ, որոնք դրված են ասպարէզի վրա, սպասում են իրանց օրէնսդրական ձևակերպութեան։

Իսկ որպէսզի օրէնսդրական նրանց ձևակերպութիւնը լինի աջող և նպատակայարմար, կարևոր է, որ Պետական Դումայի անդամների և Դումայի կազմած յանձնաժողովների տրամադրութեան տակ լինէին լիատես նիւթեր վերաբերեալ քննվող խնդիրներին։

Երբ երկու տարի սրանից առաջ յոյս կար, որ առաջին Պետական Դուման պէտք է որոշ սիստեմով քննութեան առնէը պետութեան մէջ հերթական դարձած բոլոր խնդիրները, մենք կովկասցիներս նոյնպէս ցանկութիւն և պատրաստականութիւն յայտնեցինք զբաղվել մեր երկրի վերաբերեալ էական խնդիրների ուսումնասիրութեամբ և մշակութեամբ։

Սակայն առաջին Դումայի կարճատև լինելը և նրա պարապմունքների ընդհանուր բնաւորութիւն կրելը յետ մղեցին կովկասեան խնդիրները քննութեան ասպարէզից, մանաւանդ որ շատ ուրիշ էական ծրագիրներ մնացել էին առանց քննութեան։

Նոյնն էլ եղաւ երկրորդ Դումայի ժամանակ։ Եւ պատգամաւորները ցրվելուց իրանց տեղերը համարեա թէ ոչ մի օրէնսդրական քայլ չարած և բնեսփռանական ժողովում։

Յետաձգվեց ասպարէզի վրա դրված խնդիրների քննութիւնը, մինչև որ ռուսական պարլամենտը ընդունակ կը հանդիսանայ զբաղվելու այդ քննութեամբ։

Այժմ, երբ մեծացել են յոյսերը, թէ Պետական Դուման այլ ևս չի յետաձգի հերթական խնդիրների քննութիւնը, պարտաւորական է դառնում մեզ համար արդէն լուրջ կերպով զբաղվելու այդ խնդիրներով և նիւթեր մատակարարելու Դումայի գործողներին՝ մանրամասնօրէն ուսումնասիրելու և լուսաբանելու համար խնդիրներին վերաբերեալ բոլոր հանգամանքները։

Անշուշտ, առաջին և երկրորդ Պետական Դումայի տրամադրութիւնն աւելի նպաստաւոր էր ընդարձակ և ազատ բարենորոգչական ծրագիրների համար։ Եւ անտարակոյս նախկին Դումաները աւելի գոհացրած կը լինէին կովկասեան ազգաբնակութեան սպասողական զգացմունքները։

Ուստի մենք ստիպված ենք այժմ աւելի ևս մեծ եռանդով ու լրջութեամբ կպչել գործին և աւելի ևս համոզիչ պատճառաբանութիւններով հիմնաւորել ու պաշտպանել մեր երկրի բարենորոգութեան վերաբերեալ ծրագիրները։

Ահա այդ հերթական խնդիրներն առաջ մղելու և նրանց լուրջ ուսումնասիրութեան հարցն է, որ մենք հանդէս ենք գնում մեր գործողների առաջ, հրաւիրելով մարդկանց աշխատանքի։

Ա. Քալանթար

---

### ՎԵՐՋԻՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

—

*Թաւրիզ, 30 յունիսի*

Առաւօտեան յեղափոխականների ամբոխը կարմիր դրօշակ բարձրացրեց նախկին անջումանի շինութեան գլխին։ Կէսօրին սարդար Բահիմ-խանը հազար ձիաւորներով քաղաք մտաւ Խիաման քաղաքամասով, չը հանդիպելով ընդդիմադրութեան բնակիչների կողմից, որոնք յանձնեցին մի թնդանօթ և հրացանները։ Բահիմ-խանը իջևանեց շահի «Բաղիշաման» այգում։ Սպասում են, որ շուտով կը պաշարվի յամառող Ումիրախիզ թաղը, ուր առաւօտեանից տեղի է ունենում հրացանաձգութիւն։

Շահը հեռագրով խստագոյն հրաման է տուել սարդարին՝ վերջ դնել ապստամբութեան, կանգ չառնելով միջոցների առաջ։ («Հ. Գ.»)

—

*Պետերբուրգ, 30 յունիսի*

Ներքին գործերի մինիստրութեան մատակարարական մասը նահանգների կառավարիչներին ուղարկեց մի հրահանգագիր, որով ընդգծում է, որ մի քանի նահանգներում աշնանացանը սպասվում է միջինից ցածր, որովհետև աշնանացանի մի մասը փչացաւ, իսկ մի մասն էլ չէ ցանված։ Որովհետև աշնանացանի բերքը կարելի է լրացնել միանպամայն բաւարար գարնանացանի հունձով, ուստի այդպիսի տեղերում ոչ մի դումար չը պէտք է տրվի փոխարինարար։ Սոհասարակ հարկաւոր է մանրամասն հե-

Ֆրիդրիխ Ցոլլեռնի «Ֆրանսիական հեղափոխության պատմության» առաջին հատորը, որ ընդգրկում է 1789-1792 թթ. իրադարձությունները, լույս է տեսել 1905 թ. Գերմանիայում։ Հեղինակը հեղափոխությունը դիտում է ոչ միայն որպես ֆրանսիական ժողովրդի, այլև ամբողջ մարդկության պատմության մեջ նշանակալից մի երևույթ։ Նա ցույց է տալիս, որ հեղափոխությունը ծնվել է ոչ թե ինչ-որ մարդկանց գլխում, այլ որ նրա պատճառները պետք է փնտրել ֆրանսիական հասարակության տնտեսական կյանքի մեջ։ Հեղինակը ուսումնասիրում է հեղափոխության նախապատմությունը, նրա ընթացքը, նրա ներքին հակասությունները, նրա ներգործությունը ֆրանսիական հասարակության վրա և այլն։ Գրքի հեղինակը ֆրանսիական հեղափոխության ամենամեծ պատմագիրներից մեկն է։ Նրա գրքերը մեծ հետաքրքրությամբ են կարդացվում։

Գինը 2 ռուբլի։

Գրքերը ուղարկվում են ինչպես գրավոր, այնպես էլ հեռագրով պատվերներ ստանալուց հետո։

Հասցե՝ Թիֆլիս, Ռեդակցիայի գրասենյակ։

---

Ֆրանսիական հեղափոխության պատմության ուսումնասիրությունը ամենամեծ հետաքրքրություն է ներկայացնում ոչ միայն ֆրանսիացիների, այլև ամբողջ աշխարհի համար։ Ֆրանսիական հեղափոխությունը ամենամեծ հեղափոխությունն է, որ տեղի է ունեցել մինչև մեր ժամանակները։ Նրա ազդեցությունը ամբողջ աշխարհի վրա ահագին է եղել։ Ֆրանսիական հեղափոխության ուսումնասիրությունը մեծ նշանակություն ունի նաև մեզ համար, որովհետև մեր հեղափոխությունը ևս ֆրանսիական հեղափոխության ազդեցության տակ է կատարվել։

Ֆրանսիական հեղափոխության պատմությունը ուսումնասիրելիս մենք պետք է ուշադրություն դարձնենք հետևյալ հանգամանքների վրա։

Ֆրանսիական հեղափոխությունը ծնվել է ֆրանսիական հասարակության տնտեսական կյանքի մեջ։ Հեղափոխությունից առաջ ֆրանսիական հասարակությունը բաժանված էր երեք դասակարգերի՝ հոգևորականության, ազնվականության և երրորդ դասի։ Հոգևորականությունը և ազնվականությունը կազմում էին ֆրանսիական հասարակության փոքրամասնությունը, իսկ երրորդ դասը՝ ֆրանսիական հասարակության մեծամասնությունը։ Հոգևորականությունը և ազնվականությունը ունեին բոլոր արտոնությունները, իսկ երրորդ դասը՝ ոչ մի արտոնություն չուներ։ Հոգևորականությունը և ազնվականությունը ազատ էին հարկերից, իսկ երրորդ դասը՝ ֆրանսիական հասարակության մեծամասնությունը, կրում էր հարկերի ամբողջ ծանրությունը։ Հոգևորականությունը և ազնվականությունը ունեին ֆրանսիական հողերի մեծ մասը, իսկ երրորդ դասը՝ ֆրանսիական հասարակության մեծամասնությունը, ունեին հողերի շատ փոքր մասը։ Հոգևորականությունը և ազնվականությունը ունեին ֆրանսիական հասարակության մեծամասնությունը, ունեին հողերի շատ փոքր մասը։ Հոգևորականությունը և ազնվականությունը ունեին ֆրանսիական հասարակության մեծամասնությունը, ունեին հողերի շատ փոքր մասը։

Ֆրանսիական հեղափոխությունը ծնվել է ֆրանսիական հասարակության տնտեսական կյանքի մեջ։ Հեղափոխությունից առաջ ֆրանսիական հասարակությունը բաժանված էր երեք դասակարգերի՝ հոգևորականության, ազնվականության և երրորդ դասի։ Հոգևորականությունը և ազնվականությունը ունեին բոլոր արտոնությունները, իսկ երրորդ դասը՝ ոչ մի արտոնություն չուներ։ Հոգևորականությունը և ազնվականությունը ազատ էին հարկերից, իսկ երրորդ դասը՝ ֆրանսիական հասարակության մեծամասնությունը, կրում էր հարկերի ամբողջ ծանրությունը։ Հոգևորականությունը և ազնվականությունը ունեին ֆրանսիական հողերի մեծ մասը, իսկ երրորդ դասը՝ ֆրանսիական հասարակության մեծամասնությունը, ունեին հողերի շատ փոքր մասը։ Հոգևորականությունը և ազնվականությունը ունեին ֆրանսիական հասարակության մեծամասնությունը, ունեին հողերի շատ փոքր մասը։

---

Ֆրանսիական հեղափոխության պատմության ուսումնասիրությունը ամենամեծ հետաքրքրություն է ներկայացնում ոչ միայն ֆրանսիացիների, այլև ամբողջ աշխարհի համար։ Ֆրանսիական հեղափոխությունը ամենամեծ հեղափոխությունն է, որ տեղի է ունեցել մինչև մեր ժամանակները։ Նրա ազդեցությունը ամբողջ աշխարհի վրա ահագին է եղել։ Ֆրանսիական հեղափոխության ուսումնասիրությունը մեծ նշանակություն ունի նաև մեզ համար, որովհետև մեր հեղափոխությունը ևս ֆրանսիական հեղափոխության ազդեցության տակ է կատարվել։

Ֆրանսիական հեղափոխության պատմությունը ուսումնասիրելիս մենք պետք է ուշադրություն դարձնենք հետևյալ հանգամանքների վրա։

Ֆրանսիական հեղափոխությունը ծնվել է ֆրանսիական հասարակության տնտեսական կյանքի մեջ։ Հեղափոխությունից առաջ ֆրանսիական հասարակությունը բաժանված էր երեք դասակարգերի՝ հոգևորականության, ազնվականության և երրորդ դասի։ Հոգևորականությունը և ազնվականությունը ունեին բոլոր արտոնությունները, իսկ երրորդ դասը՝ ոչ մի արտոնություն չուներ։ Հոգևորականությունը և ազնվականությունը ազատ էին հարկերից, իսկ երրորդ դասը՝ ֆրանսիական հասարակության մեծամասնությունը, կրում էր հարկերի ամբողջ ծանրությունը։ Հոգևորականությունը և ազնվականությունը ունեին ֆրանսիական հողերի մեծ մասը, իսկ երրորդ դասը՝ ֆրանսիական հասարակության մեծամասնությունը, ունեին հողերի շատ փոքր մասը։ Հոգևորականությունը և ազնվականությունը ունեին ֆրանսիական հասարակության մեծամասնությունը, ունեին հողերի շատ փոքր մասը։

---

Ֆրանսիական հեղափոխության պատմության ուսումնասիրությունը ամենամեծ հետաքրքրություն է ներկայացնում ոչ միայն ֆրանսիացիների, այլև ամբողջ աշխարհի համար։ Ֆրանսիական հեղափոխությունը ամենամեծ հեղափոխությունն է, որ տեղի է ունեցել մինչև մեր ժամանակները։ Նրա ազդեցությունը ամբողջ աշխարհի վրա ահագին է եղել։ Ֆրանսիական հեղափոխության ուսումնասիրությունը մեծ նշանակություն ունի նաև մեզ համար, որովհետև մեր հեղափոխությունը ևս ֆրանսիական հեղափոխության ազդեցության տակ է կատարվել։

Ֆրանսիական հեղափոխության պատմության ուսումնասիրելիս մենք պետք է ուշադրություն դարձնենք հետևյալ հանգամանքների վրա։

Ֆրանսիական հեղափոխությունը ծնվել է ֆրանսիական հասարակության տնտեսական կյանքի մեջ։ Հեղափոխությունից առաջ ֆրանսիական հասարակությունը բաժանված էր երեք դասակարգերի՝ հոգևորականության, ազնվականության և երրորդ դասի։ Հոգևորականությունը և ազնվականությունը ունեին բոլոր արտոնությունները, իսկ երրորդ դասը՝ ոչ մի արտոնություն չուներ։ Հոգևորականությունը և ազնվականությունը ազատ էին հարկերից, իսկ երրորդ դասը՝ ֆրանսիական հասարակության մեծամասնությունը, կրում էր հարկերի ամբողջ ծանրությունը։ Հոգևորականությունը և ազնվականությունը ունեին ֆրանսիական հողերի մեծ մասը, իսկ երրորդ դասը՝ ֆրանսիական հասարակության մեծամասնությունը, ունեին հողերի շատ փոքր մասը։ Հոգևորականությունը և ազնվականությունը ունեին ֆրանսիական հասարակության մեծամասնությունը, ունեին հողերի շատ փոքր մասը։

---

ՀՐԱՏԱՐԱԿՎԱԾ Է ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԳՐՔԱՎԱՃԱՌԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹՅԱՆ ԿՈՂՄԻՑ

## ՄԱՍԺԱՌԱՆԱՅԻՆ

Ս. Գալստյան. Ուսուցչական ժողով Ալավերդիում։

Ա. Ղազարյան. Ուսուցչական ժողով Ղափանում։

Ա. Ալեքսանյան. Ուսուցչական ժողով Ղազախ

վրա պատասխանատուութիւնը, հրապայելով իր գնգին հակել մէջլիսի դռների վրա, գընաց նոր հրահանգներ ստանալու։ Ժամը 8-ին կրակեցին մէջլիսից, որով վիրաւորվեց մի կօզակ. բայց ոմանք պնդում են, որ ձգեցին ռուսը։ Կրակեցին և ձգեցին ռուսը նոյնպէս անջուանից (քաղաքական կլուբ կամ յեղափոխական ժողովատեղի). կօզակները սկսեցին կրակել, առաջ բերին մի թնդանօթ և սկսվեց մէջլիսի ռմբակոծումը. 2 ժամ տևեց, որով ջնասվեց և մօտիկ գըտրնվող Զիլլի-Սուլթանի պալատը։ Մէջլիսի անդամները պատսպարվեցին մէջլիսի այգում։ 30-ը նրանցից ձերբակալվեցին շահի հրամանով»։ «Ճշտվում է, որ անջուանից և մէջլիսից ձգեցին ռումբ, որով 16 կօզակ ապտվեց և 20 զինուոր վիրաւորվեց. մէջլիսի նախագահը, անջուանի անդամները ձերբակալված են»։

«Times»-ին, 24 յունիսի յայտնում են, որ վիրաւորների թիւը հասնում է 70-ի։

Քաղաքը այժմ գեներալ Լեախովի ձեռքին է, որ թիկնապահ զօրքի հրամանատարն է։ Այդպէս, ըստ տեղեկութիւնների «Temps»-ի, «Matin»-ի և «Times»-ի, ոչնչացված է ամէնիքը։ Պարզվում է, որ սահմանադրութեան պաշտպանները դարձել են հիմա Զիլլի-Սուլթանի կողմնակիցներ, նրանք ուզում են Զիլլի-Սուլթանին գահ բարձրացնել։

«Temps»-ի առաջնորդողը 24 յունիսի, որ պարզում է Պարսկաստանի արդի քաղաքական դրութիւնը, մենք առաջ ենք բերում այստեղ։

«Սարսափելի անցքեր են կատարվել Պարսկաստանում. Իրանի պարլամէնտը ռմբակոծվեց շահի զօրքի ձեռքով. հետեւանքն է սպանվածների և վիրաւորների ահագին թիւ։ Այդ վատուց նախատեսված էր. նոր շահ Մահմէդ-Ալին, ինքնակալ քնաւորութեան տէր մարդ, դժուարութեամբ ճանաչում էր մէջլիսի իշխանութիւնը. նա չը կարողացաւ ընտելանալ սահմանադրութեան հետ, շնորհված ժողովրդին իր հօրից, և այն օրից, երբ նա երդուեց բանալիճառանում կատարել սահմանադրութիւնը, ընդհանուր կարծիքն էր, որ նա կը վերանորոգէ ինքնակալութիւնը։ Մէջլիսը, որ դուրկ էր քաղաքակրթութիւնից, լաւ գործ կատարեց. գաւառական իշխանութիւնները դադարեցրին իրանց կամայականութիւնները, հարկերը բարեփոխվեցին, կրթութեան ահագին քայլեր եղան, բայց մէջլիսը ենթարկվեց անջուանների կոյր իշխանութեան։ Այդ անջուանները, որոնք շատ նման են մեր յեղափոխական ընկերութիւններին, նպատակ ունէին ուժեղացնել սահմանադրական շարժումը և ոչնչացնել հակաձգումները կառավարութեան և մէջլիսի միջև։ Անջուանների միջամտութիւնը մէջլիսի ազատ կամքը խորտակելով, բաւականին խառնուրդ առաջ բերից երկրում, որ դեռ չէ ընտելացել նոր սահմանադրական կարգերին։ Մինչ թէհրանը ծուում էր սառն, գաւառները անջուանների ազդեցութեան տակ փոքրիկ յեղափոխութիւններ էին առաջ բերում. ժողովուրդը մերժում էր հարկը, աւելի զարգացնելով անապահովութիւնը, երբ հիւսիսում, արեւելքում կատարվում էին նուաճումներ (քիւրդական կամ թիւրքական)։ Այդ բոլորը աւելացնում էր շահի անհանգստութիւնը և ժողովրդի գըրգռումը։ Բէակցիայի մի գործ էր դա, անիշխանականութիւնը կատարեալ էր, երբ ամէն բանի մէջ խառնվում էին մէջլիսը, անջուանը և կառավարութիւնը։

«Մէջլիսը պահանջեց շահից հեռացնել իր ամենամօտ անձանց, որոնք ինքնակալական գաղափարների տէր են—էմիր Բահադուր խանին, որին շահը հարստացրել է, և Շապշալ խանին (Ռուսաստանի հրէայ, որ շահի հրեխաների ուսուցիչ է)։ շահը խոստացաւ, բայց չը կատարեց խոստումը։ Էմիր Բահադուր խանը փախաւ ռուսաց դեսպանատուն։ Մէջլիսը ուղարկեց մի պատգամաւորութիւն, խնդրելով որ շահը կատարի խոստումը։ Շահը ձերբակալեց պատգամաւորներին—Ալա-Դովլէին, որ շատ յայտնի է, Զէլալ-էդ-Դովլէին (Զիլլի-Սուլթանի որդին և շահի արիւնակից) և սարդար-Մանսուրին—հեռագիրների մինիստրին։

Այդ ձերբակալումը ոռքի բարձրացրեց թէհրանը. Զիլլի-Սուլթանի գործին այդ քանը շատ ձեռնտու էր—վիրաւորված մարդիկ եկան Բահարիստան և Մահմէդ-Ալիին վախեցրին. վերջինս առաջարկում է հեռացնել դրանց, պահանջում է մէջլիսից օգնութիւն։ Երկու օրից յետոյ մէջլիսի նախագահ Մօստաղ-էդ-Դովլէն, Պարիզի պարսից դեսպանի եղբայրը և մէջլիսի անդամներ ուղարկում են շահին մի մէջազգային հեռագիր, որով յանդիմանում է նրան Թուրութեան համար կարգը վերականգնելուն մէջ և ասաց. «Ես մտադիր չեմ կորցնել, առանց ի գործ ածելու իմ սուրը, այն, ինչ որ իմ պապերս արով են ձեռք բերել»։ Մենք չը գիտենք մանրամասնութիւններ, թէ ինչ էր առաջարկում մէջլիսին շահը, բայց, ըստ երևոյթին, շահը հեռացաւ թէհրանից, որ գաւառի օգնութեամբ և բանի ոյժով ոչնչացնէ յեղափոխութիւնը։ Դրանով, ի հարկէ, Մահմէդ-Ալին չէ կարող վայելել հաւատ դէպի իրան՝ ժողովրդի կողմից»։

Պարիզ Տ. Ա.

## ՆԱՄԱԿ ՊԱՐՍԿԱՍՏԱՆԻՑ

—

*Սալմաստ, 10 յունիսի*

Այն տարաբաղդ և տարօրինակ երկրում, որ Պարսկաստան է կոչվում և որն, ըստ անեկդօտի, Աստուծու ստեղծած միակ անեղծ, անարատ ծնացած երկիրն է հողագնդի վրա, վերջին երկու տարվայ քաղաքական փոփոխութիւնների ժամանակաընթացքում իրերի դրութիւնը աւելի ու աւելի խառնված ձև է ստացել, և շատ այլանդակ են դարձել տիրող կարգերը, եթէ երբէք ներելի լինի կարգ անուն տալ այն անիշխան, անկանոն վարչական դրութիւններին, որոնցով կառավարվում է երկիրը։ Սրանով ես միտք ունեմ մի փոքր գաղափար տալ Սալմաստի պօստային վարչութեան գործերի մասին միայն։

Մի տասնեակ տարի առաջ, ինչպէս արդէն յայտնի է, երբ Պարսկաստանի պօստի և մաքսատան գործերը սկսվեց կառավարվել բելգիացիների ձեռքով, վերջիններս՝ որպէս տեղական պատրաստ, կարող ուժի՝ գործի մէջ վեր առին բազմաթիւ հայերի. սրանք—վերջիններս սակայն, երկու-երեք տարուց ի վեր, թուրքերի մէջ զարթնող ազգային զգացման կամ, աւելի ճիշտ, ֆանատիկոսութեան բորբոքվելու պատճառով վտարվեցին գործերից և նրանց փոխարինեցին թուրքերը։ Այժմ տեսնենք գործերն ինչպէս են գնում սրանց ղեկավարութեամբ. այստեղ այժմ արձանագրելու եմ Սալմաստի պօստատան մասին միայն, բայց կարծում եմ սա բացատրութիւն չէ կարող կազմել ուրիշ տեղերի հետ, փոքր բացառութեամբ բոլոր տեղերն էլ միևնոյն կը լինեն։ Մի տարվայ չափ այստեղ շաբաթական երկու անգամ (Թաւրիզի գըծով) պօստ ստացվելուց յետոյ, դարձեալ սկսեց ըստ առաջնոյն շաբաթը մի անգամ ստացվել, այն էլ անկանոն, գրեթէ առանց որոշեալ օրերի. իսկ որոշ ժամերին գալու խօսք անգամ չէ կարող լինելու Պօստը գալիս է վերջապէս. նամակներին անհամբեր սպասող խուռն բազմութիւնը (որոնք 5—15 վերստ հեռու տեղերից եկել են նամակ ստանալու համար) մի ժամ և աւելի սպասել տալուց յետոյ, ցրվիչ պաշտօնեան նըշտուած է պօստատան շէնքի (որ երկրորդ յարկումն է) լուսամուտի մէջ, նախ կարդում է թուրքերի ծրարները, Հասցէների ներկայ եղողների ծրարները շպրտում է տէրերի երեսներին, իսկ բացակայ եղողներինը դնում է ծնկների տակ։ Թուրքերին բաժանելուց վերջացնելուց յետոյ հերթը հասնում է քրիստոնեաներին, և մեզալուն այստեղն է. ցրվիչը, ինչպէս նաև rեյիսը (կառավարիչ), եւրօպական կամ հայերէն լեզուներ չիմանալով, ներկաներին ուղղում է հետևեալ խօսքը. «Ձեզանից ով կարող է լաւ կարդալ ռուսերէն լեզուն, թող այստեղ գայ». և գնում են վերև մէկը կամ մի քանիսը։ Դրսում սպասող բազմութիւնը պարտաւոր է դեռ սպասել, մինչև որ հասցէները թարգմանվեն թուրքերէնին։ Թարգմանվում վերջանում է, վաճառականների և աշքի ընկնող մարդկանց ծրարները նոյն ձևով տէրերին է տրվում. իսկ մեծամասնութեանը (որոնց տէրերը նոյնիսկ ներկայ էլ լինեն) ճխտում է ծնկների տակ. դրանք «առաստանոցները» (պարսկ. աբասին 4 շահի է) են, այսինքն, դրանց տէրերը, որոնք հասարակութեան խեղճ ու կրակ անդամներ են, պէտք է մի-մի աբասի տան ցրվիչին, յետոյ իրանց հասցէի նամակները ստանան։ Ինչո՞ւ են առնում այդ աբասին. նրա համար, որովհետև նամակը գալիս է եղել մի սիրելի-դարիրից, նրա մէջ կը լինի ողջոյնքեան ափսոսը կամ փոխանակագրի մի կտրօն. ինչ նշանակութիւն ունի նամակ ստացողի համար մի աբասին, որ նա չը տայ և չը ստանայ իր այդ նամակը։ Պարսիկ պաշտօնեան այդ շատ լաւ է հասկացել և օրէնք է ստեղծել, որ ամեն մի նամակին մի աբասի տրվի։ Եւ անտրտունջ տրվում է աբասին, ստացվում է նամակը։ Եթէ համարձակի մէկը «օրէնք»-ից խօսել, թէ ինչ իրաւունքով առնվում է այդ աբասին, պատասխանը պարզ ու պատրաստ է և Պարսկաստանում շատ ափիթներում սովորական դարձած՝ «վէր, դիմմա, քէօփէյօղլի» (տուր, մի խօսիր, շանորդի)։ Բայց գլխաւոր ցաւը նրանումն է, որ շատ անգամ, միշտ և ամեն տեղ «առանձնաշնորհեալների»—հարուստների նամակները յանձնելուց յետոյ, ծնկի տակի նամակները վերջնում է և ներս է մտնում, էլ չէ երևում. դրսում սկսվում է հարայ-հրոց, ժխոր և բացագանչական ձայներ՝ «աղա-Իսմայիլ, Իսմայիլ բէգ, մերզա-Իսմայիլ, քարլ-Իսմայիլ, քաղաղում վէր, քաղաղ, քաղաղ...», անվերջ կանչում են ցրվիչին. վերջինս, լուսամուտ առաջ գալով կամ կոպիտ կերպով յանդիմանում է ներկաներին ասելով՝ «չունէք, չը կայ, ինչ ժարդու գանչան, տանում էք». և կամ մի քանիսի նամակները յանձնում, աբասիները առնում և էլի յետ գնում ուրիշ գործով զբաղվում, և այսպէս ժամերով դրսում սպասում է բազմութիւնը, մինչև որ պաշտօնարանի դուռը բացվում է և բազմութիւնը ներս է խուժում և աբասին վճարում, իրան հասցէին հասած նամակը վերցնում։ Եւ այսպէս շարունակ ամեն անգամին։ Բացականների նամակներին, ով որ մի աբասի տուից, կարելի է նամակը նրան յանձնել տիրոջ հասցնելու. իսկ սաբեցի մի աղքատիկ հայ պայմանաւորվել է պօստատան այդ ցրիչի հետ, ամեն անգամին մի որոշ չափով փող է տալիս նրան և իրանց կամ ուրիշ հարևան գիւղերի նամակները տանում է տէրերին տալիս ու աբասիներ գանձում, որից մի քանի աբասի էլ իրան է շահ ճնում... Արդէն մի քանի ամսից ի վեր է, որ աբասահամանից եկած բոլոր թերթերին՝ մեծ կամ փոքր իւրաքանչիւր կապոցին՝ 2 շահի է տրվում, իսկ այս՝ կենտրօնից է կարգադրված։ Որովհետև Պարսկաստանից դէպի արտասահման լրագիրներ չեն գնում, դրա փոխարէն պօստային միջազգային բիւրօն արտօնել է, որ ծրարի 2 շահի առնվի ստացողից, արտասահմանից եկած ծրարների համար։ Այս կարգադրութեան պատճառով, տեսէք, ինչ անկարգութիւններ, ինչ կուրիօզնի դէպքեր են տեղի ունենում։ Որովհետև շատերը գլանում են ամեն մի ծրարին 2 շահի տալ, լրագիրների կապոցներ մեծ քանակութեամբ վայր թափված են լինում պօստատունում (այս հանգամանքը, ասենք, մի յայտարար էլ է սալմաստեցիների ընթերցասիրութեան չափին). ուղղողը կարող է 2 շահի տալ և ուզած թերթի մի կապոց վերցնել։ Թերթերը կորելու շատ ու շատ դէպքեր են տեղի ունենում, որովհետև պօստատանը օտար լեզուներ իմացող մի պաշտօնեայ չը կայ, որովհետև պօստային վարչութեանը հարկաւոր է կապոցին իր 2 շահու տէր լինել,—նրա համար միևնոյն է թէ նրա ստացող ով կը լինի՝ տէրը թէ մի ուրիշ մարդ։ Ենթադրենք թէ քո մի կամ մի քանի թերթեր կորել են, չես ստացել և դիմում ես կառավարչին. նա քեզ այսպէս կը պատասխանի. «Փիչ, ես ինչ անեմ, չը կայ էլի, ժամանակին գայիր ու ստանայիր»։ Երբ առարկես՝ «Ախար որոշեալ ժամանակ չը կայ պօստ ստացվելուն, չի իմացվում թէ երբ է գալիս պօստը, թէ տեղը հեռու լինելով՝ ամեն անգամ հնար չէ գալը և այլն»,—պատասխանում է քեզ ըէիսը. «Ես ինչ անեմ. քո ես չեմ պահել ինձ համար, քո ես կարդալ չեմ իմանում. դրանցից հազարը (ցոյց տալով թափուած թերթերի վրա) ինձ ժօտ շահի չարժէ։ Քոնը կորել է, վերցրու դրանցից, թազավուդին (տարբերութիւն) ինչ է. վերցրու որն որ քոնն է կամ քանի հատ որ կուզես, բուշարթ (պայմանով), որ իւրաքանչիւրին երկ-երկու շահի տաս»։ Երբ միամտաբար ասես՝ ինչ իրաւունքով, ախար, ուրիշին պատկանելի թերթը ես տանում, կամ թէ իմ թերթի վերաբերմամբ էլ այդպէս էք վարվել, որ կորավել է,—պատասխան կը ստանաս. «Է՛հ, գնա՛ քո ես տանում... Թերթ չը կայ. հիմա ասածդ ինչ է. ուրիշները քոնն են տարել, դու էլ նրանցը վերցրու. ապա թէ չես անի, գնա, գանգատվիր»...

Մի անգամ առիթ ունեցայ պօստատանը դիտել հետևեալ դէպքը։ Մէկի հասցէով թերթեր ստացվել էին, թերթերը տարվել էին և հասցէ կրող փաթեթները դէն էին գըցվել. տէրը գտնելով դրանց և ցոյց տալով ըէիսին, բացատրութիւն էր պահանջում նրանից, թէ ինչո՞ւ հարկաւոր պահպանութիւնը չէր անվում, որ ծրարները հասցվեն ըստ պատկանելոյն—իրան. ըէիսի պատասխանը սա եղաւ. «Ես ինչ անեմ, ինչ անեմ որ անաժօթ մարդիկ քո թերթը վերցրել են. դու կարող ես տեղը (խմբագրութեան) գրել, թող սիֆարիշ (յանձնարարված) ուղարկեն, այն ժամանակ էլ չեն կորչի, այն ժամանակ ես պատասխանատու եմ. ես ինչ անեմ քեզ հետ»... Ընթերցողին գուցէ անհատաւտալի թուայ, երբ ասեմ, որ պօստատան ծառայող մի անգամ ասելիս էր եղել իմ մի ծանօթին, թէ՝ «ի զուր ես փող ուղարկում թերթի համար, նրա կէսը, կէսի կէսը եթէ ինձ տայու լինես, քեզ ամեն շաբաթ ուղած թերթերը կարող եմ տալ»։ Մի այլ ծիծաղաշարժ դէպք ևս։ Մի անգամ Դիլմանում նստած մի քանի ընկերներով պօստի գալուն էինք սպասում. մեր խօսակցութիւնը պօստի անկանոնութեան շուրջն էր դառնում. ժեզանից մէկը գրագ եկաւ և պնդեց, որ միմիայն մի ղրանով՝ 3 րուբլուց ոչ պակաս արժողութեամբ՝ թերթեր կարող է բերել և, չանցած 10 րօպէ, սա «փառաւոր» կերպով տարաւ, 20 շահով (20 կ.) բերելով 15 ղրանից աւելի արժողութեամբ զանազան թերթեր (Ամերիկայից, Եգիպտոսից, Եւրօպայից և Ռուսաստանից ուղարկված), որոնք վայր էին թափված պօստատան անկիւններում։ Եւ սա մի բացառիկ դէպք չէ պէտք է ընդունել, այժմ էլ և միշտ էլ կարելի է այդպէս վարվել...

Երկար կը լինէր մի առ մի թւել այն ամեն անկանոնութիւնները և ծաղրելի դէպքերը, որոնք ժեզ՝ Սալմաստում եղողներիս համար այլ ևս սովորական և տանելի են դարձել, բայց, պարսիկ պաշտօնէութեան «բարեխղճութեան» մասին մի նժուշ էլ տալով միջադիպակը այս նամակը։ Այստեղի պօստատան ծառայող՝ մի քրիստոնեայ պաշտօնեայ, որից կաշառք էր պահանջում ըէիսը՝ պաշտօնը շարունակել կարողանալու համար և որ հէնց այդ պատճառով այժմ պաշտօնի մէջ չէ գտնվում, պատրաստ է իր տեսածներից թէ՝ յանախագէպ իրողութիւն էր, որ երբ նամակները յանձնվում էին ուղարկելու համար*), ըէիսը առանց նամակը և նամակագրչի արժէքը տրվում է կառավարչին և սա կպցնելով ուղարկում է։ Մալմաստում ոչ մի տեղ, ոչ մի գիւղում պօստարկղներ չը կան. ամբողջ մի գաւառում մի պօստատուն կայ միայն, որ Դիլմանումն է, գաւառի կենտրօնատեղում, այն էլ այսպիսի պայմաններում...

*) Այստեղ մարկաներ գնել և ծրարի վրա կպցնելով ուղարկել դեռ ընդհանրացած սովորութիւն չէ դարձել.

*Խմբագիր՝ ԱԼԷՔՍԱՆԴՐ ԲԱԼԱՆԹԱՐ*
*Հրատարակիչներ՝ Ա. ԲԱԼԱՆԹԱՐ*
*Ց. ՏԷՐ-ՄԱՐԿՈՍԵԱՆ*
*Հ. ԱՌԱՔԵԼԵԱՆ*

## ՑԱՑՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

**ԱՌԱՋԻՆ ՄԱՍՆԱՒՈՐ ՀԻՒԱՆԴԱՆՈՑ**
**ԲԺՇԿԱՊԵՏ Բ. ՆԱԻԱՍԱՐԴԵԱՆԻ**
*Հիմնված 1880 թ.*
*(Կուկիա, Վօրօնցօվի արձանի հանդէպ)*
*Ամեն օր, բացի կիրակի օրերից*
ԸՆԴՈՒՆԵՐԸ՝
Բ. Ա. ՆԱԻԱՍԱՐԴԵԱՆ—11—12 ժ. վիրաբուժութեան և վեներական (սիֆիլիս) հ.։
Կ. Մ. ՋԻԿՕՎԱՆԻ—9½—10 ժ. աչքի, ներքին և հեարդային։
Զ. Ի. ԲԱԲԱՆԱՍԵԱՆՑ—10—11 ժ. մանկաբարձութեան, կանանց և երեխայոց հ.։
Ն. Տ. ՄՈՒԼԻՆ—10—12 ժ. ականջի, կոկորդի և քթի հիւ.։
Մ. Գ. ԱԽԵՏԻՍԵԱՆ—11—12 ժ. մորթու, վեներակ., վիրաբուժութեան և միզասեռ.
Ա. Մ. ՓՈՒՂԻՆՕՎ—12—1 ժ. ներքին և երեխայոց ծաղկահատ.։
Ա. Գ. ԿԱՐԱՊԵՏԵԱՆՑ—1—1½ ժ. ներքին և երեխայոց հ.։
ԿՈՆՏՐԻՆՕՎԻՉ Ա. Ի. ՇՉԵՐԲԻՆԱ—1½—2 ժ. մանկաբարձութեան։
Գ. Ց. ԳՈՒՐԳԵՆՕՎ—12—12½ ժ. կանանց և մանկաբարձութեան։
ԵՐԵՔՇԱՆԵՐԸ
Ա. Ց. ԳՐԻԳՈՐԵԱՆՑ—6—7 ժ. վիրաբուժ., վեներական, միզասեռ և մորթու հ.
Գնաբոյժ 50 կ.։ Հիւանդները ձրի։ Համախոհրդի (կօնսիլիում) և օպերացիայի համար առանձին։
*Հիւանդանոցի վերատեսուչ՝*
*Բժշկապետ Բ. ՆԱԻԱՍԱՐԴԵԱՆ*

*Բժիշկ*
## Ա. Մխիթարեանց

Անցեալ տարիների նման ընդունում է հիւանդներին վեներական և մորթու ցաւերով կիսօրօկում, հիւրանոց «Րօսսիա»։
(ա. օ.) 100—78

*Լոյս տեսաւ*
## ՀԱՍԿԵՐ

*№ 6 յունիս 1908 թ.*
ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

1. Կաչաղակ, Յակ. Աղաբաբի.—2. Աժենից լաւ տունը, փոխադր. Յովհ. Թումանեանի.—3. Ընկերներ, մանկական յիշողութիւններից, Լևոն Մանուէլեան.—4. Մոցանովկի, պատմուածք Յ. Մազաբաբի.—5. Յորնատերն ու ջաղացպանը, հէքիաթ Աք. Խնկոյեանցի.—6. Սառա կրու, վէպիկ Ֆ. Գ. Բերնետի.—Թարգմ. Շուշ. Տէր-Նիկողոսեան.—7. Արուեստի ժպիհները, արեւելեան ղրոյց Սաղաթելեանի.—8. Կենդանիների կեանքից, Մալխասեանի.—9. Դէպից-դէնից.—10. Զուարճալիք—Մարիամ տատիկի տոպրակից։

Մանկավարժական գրադարան
XV—XV Պրօֆ. Ի. Ա. Սիկօրսկի—Մանկան հոգին, Թարգմ. Մխ. Աս. և Ստ. Լիս.
97—132.

## ՆՈՐ-ԴՊՐՈՑ

ամսագրի № 2-ր լոյս տեսաւ յունիսի 20-ին ձեռեաեալ բովանդակութեամբ.

1. Մեր ծխական դպրոցների նոր կանոնադրութեան նախագիծը, Յ. Տէր-Միրաքեան. 5—13. 2. Մեր ցանկացած դպրոցները, Իս. Յարութիւնեան. 13—16. 3. Եքսպերիմէնտալ մանկավարժութիւն, Իսահակ Յարութիւնեան. 17—25. 4. Մի համառօտ ակնարկ ժողովրդական դպրոցների կանոնադրութիւնների վրա, Մ. Աբովեան. 26—34. 5. Ինչպէս պէտք է հէքիաթներն ասանդել, Ղ. Ագայեան. 51—55. Կամքի դաստիարակութիւնը, Թ. Ղազալեան. 56—62. 8. Հայ աշակերտների կրթական գործը Վրաստանի և Իմերէթի թեմում, Ց. Նահապետեան. 62—72. 9. Կ. Պօլսի թաղային վարժարանները, Ս. Լիսիցեան. 72—77. 10. Կովկասահայ դպրոցների ուսուցչ. ժիւրիխները, Արտ. Աբեղեան. 77—80. Գինադատուութիւն և գոախօսութիւն, Բրիչ. 81—87. 12. Տեղեկագիր ուսուցչ. միութեան կենտր. վարչութեան, 87—96. 13. Ուսուցչ. միութեան կենտրօն. ընդհ. ժողովը., 96—100. 14. Դպրոցական կեանք, 100—110. 15. Ամրագրութեան կողմից, 110—116. Ուսուցչական հարկ, 111—112. 17. Նամակ խմբագրութեան, 112—118. Ստացված գրքեր։

№ № 1—6 արժէ միութեան անդամների համար 2 ր., իսկ ոչ անդամների համար 3 ր.։

Հասցէ՝ Тифлисъ, редакція журнала «Норъ Дпрочъ», Бебутовская, № 30.

Պատասխանատու խմբագիր՝
Իսահակ Յարութիւնեան
(Չ. շ.) 2—1

*Լոյս տեսաւ*
Խաչատուր Խաչատրեանի
## Ծիծաղաբեր

Հայրիկ, Պարոնեան, Պըլը-Պուդի, Գոշ Մխիթար, Դանտէ, Լաֆոնթէն, Եզոպոս, Ողոպիանոս, Մօլլա Նասր-Էդդին, Կրիլով, Բաղրամեանի և ուրիշ ազգային ու օտար դուրս ճախօսների։

182 ԸՆՏԻՐ զուարճախօսութիւն-անեկդոտներ, 112 երես։

ԳԻՆՆ Է 20 ԿՕՊԵԿ

Դիմել բոլոր գրավաճառներին։ Ինձանից գումարով գնողներին 20% զեղչ և ճանապարհածախսն իմ հաշուին։ Ցանկացողները կարող են դիմել՝ Тифлисъ, Хачатуру Хачатріанъ, 9 уч. Лысогорскій пер. № 10.
(Չ. ու. կ.) 8—1

ՍԱՄԱՐՂԱՆԴԻ ՀԱՅՈՑ ԵՐԿՍԵՌ ԴՊՐՈՑԻ ՀԱՄԱՐ
## հարկաւոր են

մի աւ. ուսուցիչ՝ 18 դաս (հայոց լեզ. և երաշխութիւն), ռոճիկ 700 ր., միևնոյն ժամանակ նա ձայից յետոյ մի ժամ հայերէն նով պարապելու համար (կողմնակի խմբասկան դասեր) ստանալու է առնուազն 300 ր., մի ուսուցիչ՝ 24 դաս. (թւաբան., երկրագես., բնագիտ., աշխարհագր.) ռոճիկ 600 ր., մի վարժուհի (հայախօս) 24 դաս. (ռուսաց լեզ., ձեռագ., հ. վարիչ.) ռոճիկ 600 րուբ. Բացի ռոճիկները իւրաքանչիւրն 50 րուբ. ճանապարհածախք։

Դիմել՝ Самаркандъ, типо-литографія Демурова, попечит. армян. училища. 4—1

## Հարկաւոր են

Պետրովսկի հայոց դպրոցի և եկեղեցու համար

1) Ընթացաւարտ և փորձառու ուսուցիչ հայերէնից և առարկաներից. 26—28 դաս. տարեկան ռոճիկը 600 րուբլի։

2) Զարկաւոր և տեղեակ տիրացու, որը պէտք է վարէ եկեղեցու սպասաւորութիւնը, պատրաստէ երգեցիկ խումբ և դպրոցում էլ ունենայ 3—7 դաս։ Տարեկան ռոճիկը 300 րուբլի և տիրացուական արդիւնք 300—350 րուբլի։

Դիմել՝ Петровскъ-портъ, Дагест. обл., армянскому церковно-приходскому попечительству. (ապ.) (օ.ժ.) 3—1

Типографія „Экономія“ Ав. Мутафіаконова съ С-ми. Большая Ванкская ул. № 3.